

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ 3

Η ποιότητα των κατασκευών «κλειδί» για την ανάπτυξη, την περιβαλλοντική αναβάθμιση και την εξοικονόμηση ενέργειας

Αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι ο κλάδος της κατασκευής έχει πληγεί την τελευταία δεκαετία περισσότερο από κάθε άλλο τομέα της οικονομικής δραστηριότητας. Η απαξίωση του κλάδου, ο παράλογος χαρακτηρισμός του ως “αντιπαραγωγικού” και η υπερφορολόγησή του είχαν ως στόχο την προώθηση άλλων τομέων της οικονομίας. Οι επιλογές αυτές, αποδείχθηκαν άδικες, άστοχες και καταστροφικές καθώς οδήγησαν στην επαγγελματική απενεργοποίηση μεγάλου μέρους του εργατικού δυναμικού της χώρας και σε απίστευτα υψηλούς δείκτες ανεργίας.

Είναι επίσης γνωστό ότι στον κλάδο παρατηρήθηκαν και παρατηρούνται φαινόμενα αυθαιρεσίας, αισχροκέρδειας, παραοικονομίας, αλλά και κακότεχνων κατασκευών. Τα προβλήματα του συστήματος παραγωγής τεχνικών έργων είναι τεράστια και χρόνια. Η αντιμετώπισή τους απαιτεί αφενός την αναγνώριση και επισήμανση των αιτίων που τα προκαλούν, αλλά και τη λήψη άμεσων μέτρων για τη θεραπεία τους.

Η ποιοτική αναβάθμιση της κατασκευαστικής βιομηχανίας μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από την αναβάθμιση της πληρότητας, ποιότητας και πιστοποίησης των μελετών, των υλικών, των κατασκευών και της υγιεινής και ασφάλειας των έργων, τόσο κατά το σχεδιασμό και την κατασκευή, όσο και κατά τη λειτουργία των έργων στη διάρκεια της ζωής τους. Παράλληλα απαιτείται η άμεση εναρμόνιση με τα ισχύοντα στα κράτη της Ε.Ε.

Επιδίωξη της Επιτροπής Ποιοτικών Προδιαγραφών Μελετών, Κατασκευών, Υλικών και Πιστοποίησης του **ΣΕΠΑΚ** ήταν τόσο η **καταγραφή της υφιστάμενης κατάστασης** στον κατασκευαστικό κλάδο, όσο και η **διατύπωση συγκεκριμένων προτάσεων για τη βελτίωση της ποιότητας των κατασκευών με στόχους:**

- (i) Τη βελτίωση της ποιότητας ζωής.
- (ii) Την προστασία του περιβάλλοντος και την αποφυγή σπατάλης φυσικών πόρων.
- (iii) Τη βελτίωση της ποιότητας δόμησης ιδιωτικών και δημόσιων χώρων.
- (iv) Την αντιμετώπιση της παραοικονομίας και του μαύρου χρήματος.
- (v) Την υγιή ανάπτυξη της κατασκευαστικής βιομηχανίας.

Με το παραπάνω σκεπτικό, για την επίτευξη των παραπάνω στόχων, ο ΣΕΠΑΚ καταθέτει σήμερα προς συζήτηση, τις εξής τέσσερις προτάσεις:

1^η Πρόταση:

Δημιουργία ενός ενιαίου φορέα (π.χ. Υπουργείο Κατασκευών), με συγχώνευση και εκσυγχρονισμό των τεχνικών υπηρεσιών των διάφορων υπουργείων, που θα συγκεντρώνει όλες τις αρμοδιότητες του κλάδου (“one stop shop”).

Είναι φανερό ότι η υπάρχουσα γραφειοκρατία, πέραν όλων των άλλων, είναι αποτρεπτική οποιασδήποτε επένδυσης. Για την υλοποίηση οποιασδήποτε επένδυσης απαιτούνται εγκρίσεις από μεγάλο αριθμό υπουργείων που έχουν συναρμολογημένα στη χορήγηση εγκρίσεων και αδειοδοτήσεων. Χαρακτηριστικά, τα εμπλεκόμενα υπουργεία για τη χορήγηση μιας οικοδομικής άδειας είναι τα εξής 13:

- Υγείας
- Οικονομικών
- Εσωτερικών
- Εξωτερικών
- Εθνικής Άμυνας
- Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας

- Παιδείας και Θρησκευμάτων
- Δικαιοσύνης
- Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- Δημόσιας Τάξης & Προστασίας του Πολίτη
- Ναυτιλίας & Αιγαίου
- Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής και
- Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων.

Πρέπει άμεσα να περιοριστούν ή να καταργηθούν οι συναρμοδιότητες υπουργών, που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Πρέπει ακόμα να απλοποιηθούν οι διαδικασίες, να εφαρμοστεί η υποχρεωτική ηλεκτρονική διακίνηση των διοικητικών εγγράφων, καθώς και να γίνει άμεσα η διασύνδεση και διαλειτουργικότητα των πληροφοριακών συστημάτων της Δημόσιας Διοίκησης και των οργανισμών του δημοσίου τομέα.

2^η Πρόταση:

Εκσυγχρονισμός και τροποποίηση υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου παραγωγής τεχνικών έργων - Υποχρεωτική εφαρμογή Ευρωκωδίκων, Τεχνικών Οδηγιών του ΤΕΕ και Πρότυπων Εθνικών Τεχνικών Προδιαγραφών - Έλεγχος εφαρμογής.

Η βελτίωση της ποιότητας παραγωγής τεχνικών έργων εξαρτάται, σε μεγάλο βαθμό, από την ισχύ και εφαρμογή τεχνικών προδιαγραφών που ισχύουν σε όλη την Ε.Ε. Οι προδιαγραφές αυτές αφορούν στην:

- 1.1 **Παραγωγή υλικών και συστημάτων δόμησης**, με βάση τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα EN (European Norms) και ETA (European Technical Approval), η εφαρμογή των οποίων πιστοποιείται από το γνωστό CE (Conformité Européenne). Η σήμανση CE προϋποθέτει συμμόρφωση με τις βασικές απαιτήσεις, όπως: μηχανική αντοχή και ευστάθεια, πυρασφάλεια, υγιεινή, υγεία και το περιβάλλον, ασφάλεια χρήσης, προστασία κατά του θορύβου, εξοικονόμηση ενέργειας και συγκράτηση θερμότητας, βιώσιμη χρήση φυσικών πόρων.
- 1.2 **Εκπόνηση μελετών** με βάση τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα (EN1990-9 Eurocodes).
- 1.3 **Κατασκευή έργων** με βάση τεχνικές προδιαγραφές που διέπονται από τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα EN.

Παρά το γεγονός ότι στην Ελλάδα λειτουργεί εδώ και χρόνια ο αρμόδιος φορέας κοινοποίησης αυτών των οδηγιών (ΕΛΟΤ), είναι εδραιωμένη η εντύπωση ότι, είτε δεν υπάρχουν προδιαγραφές, είτε ότι αυτές δεν εφαρμόζονται. Κι ακόμα, η ισχύουσα, αναχρονιστική, νομοθεσία, κάνει διάκριση μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών έργων, καθώς οι μελέτες των τελευταίων δεν απαιτείται να έχουν την πληρότητα και ελεγχόμενη ποιότητα των πρώτων, ενώ ο κάθε πολίτης έχει τη δυνατότητα κατασκευής ιδιωτικών έργων.

Παράλληλα, είναι δεδομένο ότι οι εταιρείες παραγωγής δομικών προϊόντων που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της νομοθεσίας, παρουσιάζουν αυξημένο κόστος έναντι αυτών που αποκλίνουν ή δεν σέβονται τη νομοθεσία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι δεύτερες να παρέχουν προϊόντα χαμηλότερου κόστους, γεγονός που αποτελεί αθέμιτο ανταγωνισμό και παραπλάνηση του καταναλωτή.

Για να αλλάξει και να βελτιωθεί ριζικά η κατάσταση θα πρέπει να ληφθεί σειρά μέτρων, όπως:

- Να ισχύσουν νέες, κοινές προδιαγραφές για τη σύνταξη μελετών δημόσιων και ιδιωτικών έργων.
- Να γίνουν όλα τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα EN διαθέσιμα στους μηχανικούς σε χαμηλότερο κόστος και, εφόσον είναι εφικτό, να επιδοτούνται....
- Να συμπεριλαμβάνεται φάκελος όλων των πιστοποιημένων υλικών που θα χρησιμοποιηθούν στην κατασκευή, κατά την έκδοση της οικοδομικής άδειας.
- Να συνταχθεί άμεσα μητρώο μελετητών και κατασκευαστών ιδιωτικών έργων και να απαγορευτεί αυστηρά η δόμηση από άλλους φορείς.

- Να είναι υποχρεωτική η παροχή ασφάλισης καλής εκτέλεσης μελέτης και κατασκευής για τουλάχιστον 5 έτη.
- Να καθιερωθούν από το ΤΕΕ Πρότυπα και Κανονισμοί αντίστοιχοι με αυτά του εξωτερικού (AIA, RIBA, ASHRAE κ.α.).
- Να δημιουργηθεί ανεξάρτητη Αρχή Ελέγχου, όπως στις ευρωπαϊκές χώρες, με βάση τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό 305, η οποία θα είναι υπεύθυνη για τον έλεγχο των τεχνικών φακέλων.
- Να δημιουργηθούν ελεγκτικοί μηχανισμοί (δημόσιοι και ιδιωτικοί) για τον εντοπισμό υλικών που δεν διαθέτουν hEN (harmonized European Norm).
- Να ενταχθεί στο ΕΣΠΑ η διαπίστευση των εργαστηρίων που απαιτούνται στη χώρα.
- Να επιδοτούνται οι βιομηχανίες για την πραγματοποίηση των απαραίτητων εργαστηριακών δοκιμών, τη σύνταξη φακέλων, την αγορά προτύπων, κλπ.
- Να διευρυνθούν τα, σχετικά με το θέμα, εκπαιδευτικά προγράμματα και να επιδοτούνται οι συμμετέχοντες (μελετητές, κατασκευαστικές εταιρείες, βιομηχανίες, σύμβουλοι, τεχνικά συνεργεία, κλπ.), ώστε να διευκολυνθεί η παρακολούθηση.

3^η Πρόταση:

Επαναπροσδιορισμός των θεσμικών πλαισίων άσκησης του επαγγέλματος όλων των εμπλεκόμενων στην παραγωγή τεχνικών έργων, ώστε να εναρμονισθούν με την ευρωπαϊκή νομοθεσία - Συνεχής πιστοποίηση στο πλαίσιο της 'Δια βίου Μάθησης'.

Η ταχύτατη αύξηση των γνώσεων και της διάδοσης πληροφοριών στη σύγχρονη κοινωνία μεταβάλλει συνεχώς τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας στους κλάδους όπου η τεχνογνωσία είναι εξαιρετικά καθοριστική. Την ίδια στιγμή, η εισαγωγή κριτηρίων βιωσιμότητας και αειφορίας, επιφέρει αναθεωρήσεις και ανακατατάξεις στο επιστημονικό, τεχνολογικό και τεχνικό πεδίο όλων των κλάδων. Η απόκτηση νέων δεξιοτήτων, γνώσεων και προσόντων αποτελεί αναγκαιότητα για κάθε εργαζόμενο, καθώς η χρησιμοποιούμενη τεχνολογία αποσύρεται με ρυθμούς μεγαλύτερους από 7% κάθε χρόνο. Συνεπώς, προβάλλει επιτακτική η ανάγκη για:

- **Επανεξέταση και επικαιροποίηση των προγραμμάτων σπουδών όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης.**
- **Αποτελεσματική σύνδεση του εκπαιδευτικού συστήματος με τη σύγχρονη έρευνα και την αγορά εργασίας.**
- **Υποχρεωτική επιμόρφωση και συμπληρωματική εκπαίδευση με την «διά βίου μάθηση» σε όλα τα όλα τα είδη, τύπους και βαθμίδες εκπαίδευσης.**
- **Πιστοποίηση εκπαίδευσης για όλο το φάσμα των ασχολούμενων με τον κατασκευαστικό κλάδο.**

Στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τα προγράμματα σπουδών θα πρέπει να αναθεωρηθούν και να συντονιστούν ώστε να ανταποκρίνονται με ευελιξία στα μεταβαλλόμενα δεδομένα εξάσκησης του επαγγέλματος. Πρέπει να καλλιεργηθεί η δημιουργικότητα, η εξωστρέφεια και η περιβαλλοντική οπτική, ώστε οι νέοι μηχανικοί να μπορούν να ανταποκρίνονται σε μια παγκοσμιοποιημένη και ρευστή αγορά υπηρεσιών. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι αναγκαίες ώστε να εξασφαλίζεται η αναγνώριση των σπουδών των νέων μηχανικών σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι τυπικές εξετάσεις που γίνονται στο ΤΕΕ για την απόκτηση της άδειας εξάσκησης του επαγγέλματος πρέπει να αναβαθμιστούν και να αποκτήσουν ουσιαστικό χαρακτήρα, ενώ, το πλαίσιο άσκησης του επαγγέλματος του μηχανικού, θα πρέπει να εναρμονιστεί με την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Παράλληλα, στο πλαίσιο της ουσιαστικής και αποτελεσματικής επαφής με την κατασκευαστική πρακτική, κρίνεται σκόπιμη η θεσμοθέτηση υποχρεωτικής πρακτικής εξάσκησης, προ των εξετάσεων στο ΤΕΕ, σε πιστοποιημένα γραφεία και υπηρεσίες. Κι ακόμα, θα πρέπει να γενικευθεί και να συστηματοποιηθεί η διαρκής ενημέρωση των επαγγελματιών με προγράμματα «Δια Βίου Μάθησης», με πιστοποίηση των σχετικών γνώσεων σε τακτά διαστήματα, με ευθύνη του ΤΕΕ.

Ο κλάδος των ΤΕΙ θα έπρεπε να λειτουργεί συμπληρωματικά και όχι ανταγωνιστικά προς τους διπλωματούχους μηχανικούς για την παραγωγή ενός τεχνικού έργου. Ο πτυχιούχος τεχνολόγος μηχανικός των ΤΕΙ δεν μπορεί να έχει το ίδιο αντικείμενο εργασιών με τον διπλωματούχο μηχανικό. Θα πρέπει να αναθεωρηθεί το πλαίσιο άσκησης του επαγγέλματος και να υπάρξει σαφής διαχωρισμός,

αφενός των δυνατοτήτων και δικαιωμάτων των δύο τεχνολογικών επαγγελματιών και αφετέρου του πεδίου άσκησης των επαγγελματικών δραστηριοτήτων των δύο διαφορετικών βαθμίδων εκπαίδευσης.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα του κλάδου είναι η έλλειψη τεχνικά καταρτισμένων, πτυχιούχων τεχνιτών. Ενώ στις ευρωπαϊκές χώρες το ποσοστό των μαθητών που επιλέγουν την απόκτηση πτυχίου δευτεροβάθμιας Επαγγελματικής Εκπαίδευσης κυμαίνεται από 40 – 80%, στην Ελλάδα το αντίστοιχο ποσοστό είναι μικρότερο του 30%.

Σε παλαιότερες εποχές για να γίνει κάποιος μάστορας θα έπρεπε να μαθητεύσει κοντά σε ένα πρωτομάστορα, προκειμένου να μάθει τα μυστικά μιας εργασίας. Σε όλες τις εξελιγμένες χώρες δεν νοείται η άσκηση επαγγέλματος από κάποιον που δεν έχει πιστοποιημένο πτυχίο κάποιας μορφής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Στη χώρα μας η υπάρχουσα δευτεροβάθμια τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση είναι παντελώς ανεπαρκής. Στις περισσότερες από τις εργασίες του κλάδου των κατασκευών δεν προβλέπεται οποιαδήποτε εκπαίδευση προκειμένου ο ενδιαφερόμενος να αποκτήσει τις τεχνικές γνώσεις και την εμπειρία που απαιτείται. Αποτέλεσμα αυτής της πρακτικής είναι ο κάθε εργαζόμενος να δηλώνει τεχνίτης, σε ειδικότητα που ουδέποτε μαθήτευσε.

Απαιτείται η άμεση και δραστική αναβάθμιση του ρόλου και της ποιότητας της δευτεροβάθμιας τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, ιδίως μέσω της ανάπτυξης και εφαρμογής κατάλληλων προγραμμάτων σπουδών, εκπαιδευτικού υλικού και πρακτικής άσκησης. Και βέβαια, απαιτείται η συνεχής, σε τακτά διαστήματα, ενημέρωση των τεχνιτών με προγράμματα «Δια Βίου Μάθησης» και η πιστοποίηση των σχετικών γνώσεων, με ευθύνη του ΤΕΕ.

Η στήριξη του ΤΕΕ είναι καθοριστική για την επίτευξη όσων προαναφέρθηκαν. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι το τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας του ΤΕΕ συμμετείχε στην Επιτροπή Ποιοτικών Προδιαγραφών, στηρίζοντας ουσιαστικά την προσπάθεια του ΣΕΠΑΚ.

Η υστέρηση του εκπαιδευτικού συστήματος στα πεδία που επισημαίνονται, αποτελεί ένδειξη πολιτισμικού αναχρονισμού. Για να αντιμετωπιστεί απαιτείται ανατροπή της υπάρχουσας νοοτροπίας και πολιτικής καθώς και σοβαρός στρατηγικός σχεδιασμός. Κάθε καθυστέρηση αναστέλλει οποιαδήποτε ουσιαστική προοπτική ανάπτυξης.

4^η Πρόταση:

Χάραξη αξόνων δράσεων για ανάκαμψη της κατασκευαστικής βιομηχανίας.

Ο κατασκευαστικός κλάδος αποτελεί βασικό πυλώνα της ελληνικής οικονομίας που είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με όλους, σχεδόν, τους κλάδους της οικονομίας. Η σημερινή αρνητική οικονομική συγκυρία και πολλά από τα μέτρα που πάρθηκαν οδήγησαν στην κατακόρυφη πτώση της κατασκευαστικής βιομηχανίας. Η περιστολή των δημόσιων επενδύσεων, η ανυπαρξία ιδιωτικών επενδύσεων, η αύξηση της ανεργίας και η κακή οικονομική ψυχολογία, επιτείνουν το πρόβλημα.

Μια σειρά δράσεων και μέτρων απαιτείται να ληφθούν άμεσα για τον περιορισμό της γραφειοκρατίας και την ανάκαμψη της κατασκευαστικής δραστηριότητας που επί σειρά ετών αποτελούσε την ‘ατμομηχανή’ της ελληνικής οικονομίας. Πιο συγκεκριμένα προτείνονται:

1. Απλοποίηση και σταθεροποίηση του φορολογικού πλαισίου, με εφαρμογή μέτρων όπως:
 - (i) προσαρμογή της φορολογίας ακινήτων στη φοροδοτική ικανότητα των ιδιοκτητών,
 - (ii) μείωση συντελεστή ΦΠΑ και περαιτέρω μείωση των φόρων μεταβίβασης και υπεραξίας,
 - (iii) μείωση επιβαρύνσεων στα επαγγελματικά ακίνητα και
 - (iv) ανά διετία επικαιροποίηση του συστήματος των αντικειμενικών αξιών.
2. Βελτίωση στη λειτουργία και την απονομή δικαιοσύνης, με στόχο τόσο την ταχύτητα όσο και την εμπέδωση κλίματος ασφάλειας των επενδυτών.
3. Απλοποίηση και σταθεροποίηση του θεσμικού πλαισίου που διέπει τον κλάδο των κατασκευών και σχετίζεται με τις διαδικασίες, αδειοδότησης μελετών και πιστοποίησης. Η ριζική αναθεώρηση του νομοθετικού πλαισίου θα επιφέρει ταχύτερη περαίωση των αδειοδοτικών αιτημάτων.
4. Απλοποίηση και βελτίωση του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, με απλοποίηση των χωροθετικών και πολεοδομικών ρυθμίσεων. Άμεση και σαφή θεσμοθέτηση χρήσεων γης και

άμεση ολοκλήρωση χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, ώστε να αρθούν τα εμπόδια από την ασάφεια του καθεστώτος χρήσεων γης σε πολλές περιοχές της χώρας. Άμεση θεσμοθέτηση νέου χωροταξικού του Τουρισμού.

5. Προώθηση της έγκρισης των περιφερειακών χωροταξικών πλαισίων και διαμόρφωση ενός πλαισίου άμεσης εναρμόνισης του σχεδιασμού χρήσεων γης σε επίπεδο Δήμων (εγκεκριμένα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια) στα περιφερειακά χωροταξικά σχέδια.

6. Δημιουργία μηχανισμού συνεχούς και συχνής επικαιροποίησης των κτηματολογικών καταγραφών, δημιουργία δικτύωσης των κτηματολογικών γραφείων και επιτάχυνση κύρωσης δασικών χαρτών και δημιουργίας ηλεκτρονικού περιουσιολογίου.

7. Διασύνδεση των χρήσεων γης που θα θεσμοθετηθούν με την κωδικοποίηση των ΔΟΥ και του Υπουργείου Οικονομικών και πλήρης αντιστοίχισή τους, ώστε να μην υπάρχει περιθώριο «ερμηνειών» από τις υπηρεσίες.

8. Μεταφορά όλων των δεδομένων δόμησης, χρήσεων γης και θεσμικών γραμμών (δασικά, natura, αρχαιολογικοί χώροι, αιγιαλός κλπ) σε ένα ηλεκτρονικό σύστημα, βασισμένο στο ψηφιακό υπόβαθρο του Κτηματολογίου, ώστε να δημιουργηθεί ένας και μόνο ψηφιακός χάρτης.

9. Άμεση εφαρμογή της ηλεκτρονικής έκδοσης οικοδομικών αδειών.

10. Άμεση εφαρμογή της ηλεκτρονικής ταυτότητας κτιρίων.

11. Εφαρμογή της αρχής «πρώτα αδειοδοτώ και μετά ελέγχω», με έμφαση στον αυστηρό έλεγχο και παράλληλα στη γρήγορη και απλοποιημένη διαδικασία χορήγησης αδειών, με σαφές και σταθερό ρυθμιστικό πλαίσιο ώστε να μην επιτρέπονται πολλαπλές ερμηνείες των σχετικών διατάξεων.

12. Δημιουργία Κέντρων Εξυπηρέτησης Επιχειρήσεων, τα οποία θα λειτουργούν:

- (i) ως “one stop shop”, δηλαδή σημεία μοναδικής επαφής για κάθε συναλλαγή του επιχειρηματία με το Δημόσιο (ίδρυση, αδειοδότηση, λύση της επιχείρησης καθώς και όλες τις επιμέρους διαδικασίες) με αυτεπάγγελτη αναζήτηση δικαιολογητικών και συνοδευτικών εγγράφων.
- (ii) ως σημεία πληροφόρησης και ενημέρωσης. Τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Επιχειρήσεων θα πρέπει να παρέχουν κάθε σχετική πληροφόρηση.

13. Απλοποίηση διαδικασιών αδειοδότησης, σε όλο το φάσμα ανάθεσης και εκτέλεσης έργων, και έκδοση αδειοδοτήσεων μόνο μέσω πιστοποιημένων πτυχιούχων μηχανικών του ΤΕΕ, κατά τα πρότυπα έκδοσης οικοδομικών αδειών (χωρίς τη μεσολάβηση δημόσιας υπηρεσίας).

14. Εφαρμογή Προσωρινών Εθνικών Τεχνικών Προδιαγραφών (ΠΕΤΕΠ) με αυστηρή εποπτεία αγοράς

15. Ουσιαστική εφαρμογή Κανονισμού Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων (KENAK).

16. Αξιοποίηση χρηματοδοτικών εργαλείων με λήψη μέτρων που αφορούν:

- (i) στην επιτάχυνση της εκπόνησης και εφαρμογής ολοκληρωμένων προγραμμάτων όπως τα Σχέδια Ολοκληρωμένης Αστικής Ανάπτυξης (ΣΟΑΠ).
- (ii) στην παρουσίαση χαμηλότοκων ή/και άτοκων στεγαστικών δανείων για κατασκευή ή ανακατασκευή κτιρίων σε συγκεκριμένες περιοχές.
- (iii) σε προγράμματα ενίσχυσης πρώτης κατοικίας (δάνεια, απαλλαγή από ΕΝΦΙΑ για ορισμένη περίοδο).

17. Εκμετάλλευση ‘εργαλείων’ και πόρων που παρέχουν οι Ευρωπαϊκοί θεσμοί για την ανάπτυξη των ‘υγιών’ οικονομικά επιχειρήσεων και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

18. Έγκαιρη έγκριση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (μέχρι σήμερα δεν έχει εγκριθεί για το έτος 2016 !!!).

19. Άμεση εξόφληση των οφειλών του Δημοσίου προς τους αναδόχους των έργων και τους προμηθευτές υλικών και επιστροφή των αχρεωστήτως παρακρατηθέντων φόρων, ΦΠΑ κλπ.

20. Συντέλεση των απαλλοτριώσεων ως προϋπόθεση δημοπράτησης έργου.

21. Υποστήριξη της δραστηριότητας των τεχνικών επιχειρήσεων στις δράσεις τους στο εξωτερικό και της εξαγωγικής δραστηριότητας των βιομηχανιών δομικών υλικών.
22. Επιδότηση μέσω προγραμμάτων στις βιομηχανίες για τη βελτίωση της ποιότητας και την πιστοποίηση των δομικών προϊόντων.
23. Έκδοση φορολογικής ενημερότητας χωρίς παρακράτηση και απόδοση στο Δημόσιο του συνόλου των οφειλόμενων που έχουν ρυθμιστεί.
24. Διευκόλυνση χρηματοδότησης-αναχρηματοδότησης των επιχειρήσεων που χαρακτηρίζονται βιώσιμες και χαλάρωση των οικονομικών μέτρων για εισαγωγή υλών.
25. Βελτίωση και ανάπτυξη του θεσμικού πλαισίου προδιαγραφών με επέκταση της εφαρμογής και στα ιδιωτικά έργα.

Με την προϋπόθεση της ανάπτυξης και των μακροοικονομικών δεικτών της ελληνικής οικονομίας, πιστεύουμε ότι οι ενέργειες αυτές θα οδηγήσουν στην «... *αντιστροφή της πορείας των κατασκευών η οποία θα φέρει σημαντικά θετικά αποτελέσματα στην ελληνική οικονομία, σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για το μέλλον της χώρας*». ^{*1} και θα βελτιώσουν δραστικά την ποιότητα των τεχνικών έργων – ουσιαστικά, την ποιότητα της ζωής στη χώρα μας.

Στη διατύπωση των θέσεων της Επιτροπής Ποιοτικών Προδιαγραφών Μελετών, Κατασκευών, Υλικών και Πιστοποίησης του ΣΕΠΑΚ συμμετείχαν οι:

Πέτρος Μακρίδης (συντονιστής), Γιώργος Θεοδοσίου, Γιάννης Παπαγρηγοράκης, Παρίσης Μπίλιας, Κώστας Λυσαρίδης, Γρηγόρης Πενέλης, Δημήτρης Σαμαράς, Γιώργος Μπανιάς, Βαγγέλης Κώστας, Αργύρης Γαλαρνιώτης, Αλέξης Αλεξίου, Γιώργος Μιχαλάτος, Γιώργος Καλογεράκης, Νικόλαος Τακής, Κωνσταντίνος Μανιατάκης, Γιώργος Καπετάνος, Θανάσης Μαριόγλου, Βασίλης Κακουτόπουλος, Γιώργος Μυλωνάκης.

¹ Από τη μελέτη του IOBE «Η σημασία της ανάπτυξης, τα εμπόδια και το μέλλον του κλάδου των κατασκευών», που ανατέθηκε και χρηματοδοτήθηκε από τον ΣΕΠΑΚ, 2015.